

dosarul nr. 2ra-677/22

2-18199250-01-2ra-17052022

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. D. Tricolici)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.I. Țurcan,Iu. Cotruță,L. Pruteanu)

ÎNCHEIERE

29 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,

judecătorul

judecătorii

Dumitru Mardari

Victor Burduh

Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Garbuz Ana,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societății pe Acțiuni „Termoelectrica”, în interesele Cooperativei de Construcții a Locuințelor nr. 142, municipiul Chișinău împotriva lui Garbuz Ana cu privire la încasarea datoriei pentru consumul energiei termice și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 15 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către avocatul Zubco Serghei, în interesele lui Garbuz Ana și a fost menținută hotărârea din 31 octombrie 2020 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 05 noiembrie 2018, „Termoelectrica” SA, în interesele Cooperativei de Construcții a Locuințelor nr. 142 mun. Chișinău s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva Anei Garbuz privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că în baza contractului de livrare-utilizare a energiei termice în apă caldă nr. 142 din 01 martie 2009, încheiat între „Termoelectrica” SA (până la redenumire — SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” din Chișinău — succesorul în drepturi al SA „Termocom” în procedura falimentului) și CCL 142 mun. Chișinău, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate.

A susținut reclamanta că din cauza neonorării obligațiilor de plată, la 28 august 2018 datoria pentru consumul de energie termică constituia suma de 1924234,44 lei, devenind de fapt debitorul SA „Termoelectrica”.

A indicat reclamanta că CCL 142 din mun. Chișinău a prestat servicii de gospodărie comunală, la caz energie termică, la toți locatarii blocurilor locative gestionate care au beneficiat de serviciul prestat și au obligația de a achita în termen contravaloarea conform facturilor (bonurilor de plată) primite.

A afirmat reclamanta că din lipsa mijloacelor financiare, CCL 142 din mun. Chișinău nu a acționat în judecată consumatorul restant Garbuz Ana privind încasarea datoriei la consumul energiei termice în sumă de 18217,88 lei, acumulată pe perioada aprilie 2014 – aprilie 2018. Astfel, această omisiune creează imposibilitatea acestuia de a achita sumele datorate față de SA „Termoelectrica”.

A indicat reclamanta că Garbuz Ana este proprietara apartamentului nr. 67 situat în mun. Chișinău, str. Albișoara, 82/4, iar în baza contului personal deschis CCL nr. 142 din mun. Chișinău, aceasta a acceptat prestarea serviciului și a beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi, în conformitate cu normele și tarifele în vigoare. Careva acțiuni în vederea stingerii datoriei pentru energia termică, ultima nu a întreprins.

În acest context, susține reclamantul că înaintând acțiunea oblică, exercită în realitate acțiunea debitorului CCL 142 din mun. Chișinău și drept efect al acțiunii oblice solicită încasarea din contul pârâtei în beneficiul CCL 142 din mun. Chișinău a datoriei pentru consumul energiei termice în sumă totală de 18217,88 lei.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 599-601, 512, 514, 572, 602, 617 alin. (2) lit. a) Cod civil, art. 25 din Legea nr. 1402/24.10.2002 serviciilor publice de gospodărire comunală, art. 51 din Legea nr. 75/30.04.2015 cu privire la locuințe, art. 9, 33, 33¹, 70 alin. (1), 73, 131 alin. (4), 166, 167, 174-177, 182⁵, 206 alin. (1), 248, 258 276² Cod de procedură civilă, a solicitat reclamanta încasarea din contul pârâtei Garbuz Ana în beneficiul CCL 142, mun. Chișinău a datoriei pentru consumul energiei termice pentru perioada de până în luna august 2018 suma de 18217,88 lei și cheltuielile de judecată constituite din taxa de stat în mărime de 806,93 lei în beneficiul „Termoelectrica” SA.

În cadrul examinării cauzei, pârâta Garbuz Ana, reprezentată de avocatul Zubco Serghei a depus o cerere cu privire la ridicarea excepției de tardivitate.

Prin hotărârea din 31 octombrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru a fost respinsă ca fiind neîntemeiată cererea depusă de Garbuz Ana, reprezentată de avocatul Zubco Serghei privind excepția de tardivitate. S-a admis acțiunea depusă de SA „Termoelectrica” în interesele CCL nr. 142, mun. Chișinău. S-a încasat din contul lui Garbuz Ana în beneficiul CCL nr. 142, mun. Chișinău suma de 18217,88 lei, cu titlu de datorie pentru consumul energiei termice neachitat până în luna august 2018. S-a încasat de la Garbuz Ana în beneficiul SA „Termoelectrica” suma de 546,53 lei, cu titlu de taxa de stat și suma de 260,40 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

La 30 noiembrie 2020, Garbuz Ana, reprezentată de avocatul Zubco Serghei, a depus cerere de apel nemotivată și netimbrată împotriva hotărârii primei instanțe, iar la 16 iulie 2021, a depus cerere de apel motivată, solicitând casarea hotărârii din 31 octombrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 15 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Garbuz Ana, reprezentată de avocatul Zubco Serghei și menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că acțiunea oblică intentată la cererea de chemare în judecată de SA „Termoelectrica” în interesele CCL nr. 142 împotriva Anei Garbuz cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, este întemeiată, iar instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată.

Cu referire la invocarea de către pârâta/apelantă a excepției de tardivitate, instanța de apel a reținut prevederile art. 186 alin. (1) și (2) și art. 267, 277 Cod Civil (redacția de până la 01 martie 2019) constatând că din informația cu privire la sumele calculate și cele achitate de locatar pentru perioada martie 2014 – octombrie 2015 (f.d.9), precum și din lista calculului și achitării pentru energia termică din 01 noiembrie 2015 – 01 august 2018 (f.d.10), rezultă că pârâta Garbuz Ana a efectuat plăți din datoria acumulată, fiind astfel întrerupt termenul de prescripție.

Urmare, instanța de fond just a reținut că achitățile efectuate de către pârâta Garbuz Ana, în cuantum ce excede plata lunară, denotă stingerea parțială din datoria scadentă acumulată față de SA „Termoelectrica”, acceptând în mod tacit datoria acumulată.

La fel, instanța de apel a reținut că instanța de fond întemeiat a admis cererea înaintată de SA „Termoelectrica” în interesele CCL nr.142 și a dispus încasarea din contul Anei Garbuz a datoriei pentru agentul termic în sumă de 18 217,88 lei, noului proprietar revenindu-i obligația de a achita plata pentru consumul energiei termice, or, potrivit art. 11 alin. (1) din Legea condominiului în fondul locativ nr. 913-XIV din 30 martie 2000, în cazul înstrăinării locuințelor (încăperilor), noul proprietar devine succesor de drepturi și preia toate drepturile și obligațiile fostului proprietar în condominiu.

La 03 mai 2022, Garbuz Ana a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că la adoptarea soluției instanța de apel a încălcat prevederile normelor de drept material și procedural, fapt ce constituie temei de casarea a deciziei contestate.

A menționat că la examinarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a depășit obiectul acțiunii formulate de reclamantă, prin ce a încălcat dreptul părții la un proces echitabil și a emis acte judecătorești ilegale.

Astfel a susținut că, atât instanța de fond cât și instanța de apel nu au examinat litigiul ținând cont de temeiurile și obiectul invocat de reclamantă, or, în acțiunea formulată reclamanta a indicat expres perioada în care a fost formulată pretinsa datorie, iar pe de altă parte pârâta a demonstrat că pentru perioada solicitată această nu a acumulat datorii.

A mai indicat că în acțiunea înaintată reclamanta solicită încasarea datoriei pentru perioada a. 2014-2018, însă analizând informația cu privire la achitarea serviciilor locativ comunale a locatarului Garbuz Ana, rezultă că ultima nu înregistrează datorii pentru plata energiei termice. Urmare, nu este clar în ce temei instanțele au dispus încasarea sumei.

La fel, a susținut că interpretând eronat legea, instanța de apel neîntemeiat a impus-o să achite datoriile istorice, or, potrivit extrasului din registrul de stat al bunurilor imobile, Garbuz Ana a înregistrat dreptul de proprietate asupra bunului imobil, apartamentul nr. 67 la 05 iunie 2013, iar potrivit informației privind achitarea serviciilor comunale pentru luna mai 2013, precedentul proprietar Garbuz Tamara, înregistra datorii în sumă de 20834,17 lei.

De asemenea a menționat că la încheierea contractului de donație, Donatorul a garantat împotriva viciilor ascunse, de asemenea a garantat lipsa datoriilor la

impozitare și alte plăți obligatorii aferente bunului, iar reclamanta la înaintarea acțiunii nu a prezentat nici un act din care rezultă că recurenta a preluat datoriile apărute pentru serviciile prestate înainte de a deveni proprietar.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 15 februarie 2022.

Din materialele cauzei rezultă că decizia integrală a fost expediată la adresa poștală a participanților la proces la data de 12 aprilie 2022 (f.d. 175), dar date care ar confirma recepționarea acesteia la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, recursul depus la 03 mai 2022 este în termen.

La 17 mai 2022, copia recursului declarat de Garbuz Ana, a fost expediată în adresa intimaților, cu înștiințarea despre depunerea referinței (f.d. 188).

Prin referința depusă la data de 30 mai 2022, SA „Termoelectrica” a solicitat declararea ca fiind inadmisibilă cererea de recurs declarată de Garbuz Ana.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în

care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Garbuz Ana, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevelopativ și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de Garbuz Ana, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Garbuz Ana, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Garbuz Ana, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Victor Burduh

Mariana Pitic